
اهمیت بچک ءِ نظم ءُ
ضبط ءُ والدین ءِ عزت کنگ
بچک ءَ را هما راه ءَ وانین اِت که آ پیر
بیت گڑا چه همے راه ءَ رهادگ نه بیت۔
امثال ۲۲:۶

ماتءُ پتانی واستہ

بچہ چہ ھاوندءِ میراث اِنتءُ زھگءِ زھگ آئیءِ انعام اِنت۔ زبور 127:3
کسے کہ وتی ڈنّیءِ سرا رحم کنت، آ وتی چُکءَ چہ نفرت کنت، بلے کسے کہ آئیءَ دوست دار
اِیت، آئیءَ زوت سزا دنت۔ امثال 13:24
چہ ھُداوندءِ ترسءَ مھکمیں دلجمی ھستءُ آئیءِ چُکّاں پناہ گاہ ھست۔ امثال 14:26
وتی چُکءَ ھما وھدءَ سزا بہ دے کہ اُمیت ھستءُ وتی جانءَ آئیءِ گریوگءَ مہ رحم کن۔
امثال 19:18
حماقت بچکءِ دلءَ بند اِنت؛ بلے اصلاحءِ ڈنّی چہ آئیءَ دور کنت۔ امثال 22:15
بچکءَ چہ رھشونیءَ مہ رکّ اِت، پرچا کہ اگاں تو آئیءَ گوں ٹالءَ بہ جن ئے، آ نہ مریت۔ تو
آئیءَ گوں ڈنّیءَ جتءُ آئیءِ جانءَ چہ جھنمءَ رکّین ئے۔ امثال 23:13-14
ٹالءُ ڈانٹ زانت دنت، بلے چُک کہ وتءَ یلہ دیگ بیت، وتی ماتءَ شرمندہ کنت۔ امثال 29:15
وتی چُکءَ راست بہ کنءُ آ ترا آرام دنت۔ ھاں، آ تئی جانءَ وشّی دنت۔ امثال 29:17
تئی دراھیں چُک چہ ھاوندءَ وانینگ بنت۔ءُ تئی چُکّانی امنءُ ایمنی مزن بیت۔ یسعیاہ 54:13

هما کہ وتی چُک ءَ دوست دار اِیت آ باز براں آئی ءَ را ڈنّی ءِ سرا ٹپّی کنت کہ آھری ءَ آئی ءَ چہ آئی ءَ وشّی یے بہ بیت۔ هما کہ وتی چُک ءَ سزا دنت، آئی ءَ چہ آئی ءَ وشّی بیت ءُ وتی زانتکارانی میان ءَ آئی ءِ سرا وشّی کنت۔ کسے کہ وتی چُک ءَ وانینگ ءَ اِنت، دژمن ءَ غمگین کنت ءُ وتی سنگتانی دیم ءَ آئی ءِ سرا وشّی کنت۔ اگاں آئی ءِ پت بیران بہ بیت، بلے آ انچوش اِنت کہ آ نہ مُرتگ، پرچا کہ آئی ءَ وتی وڑیں یکے یلہ داتگ۔ زندگ بوھگ ءِ وھد ءَ آئی ءَ دیست ءُ آئی ءِ سرا وش بوت ءُ وھدے کہ آ بیران بوت گڑا آ غمگین نہ بوت۔ آئی ءَ وتی دژمنانی سرا بدلہ گیریں مردمے یلہ داتگ ءُ وتی دوستانی سرا احسان ءِ بدلہ ءَ یلہ داتگ۔ کسے کہ وتی چُک ءَ باز کنت، آئی ءِ ٹپاں بند کنت۔ ءُ آئی ءِ هر گریوگ ءِ توار ءَ چہ آئی ءِ اندر ءِ تب ءُ مئیل هلاس بنت۔ اسپ کہ ٹُکّ اِت نہ کنت، سر زھر بیت ءُ چُکّ کہ وت ءَ یلہ دیگ بیت، زانتکار بیت۔ وتی چُک ءَ لٹ ءُ کُٹ کن ءُ آ ترا ترسین ایت، گوں آئی ءَ گوازی کن ءُ آ ترا گران کنت۔ گوں آئی ءَ مہ کند اِت کہ گوں آئی ءَ غم مہ بیت ءُ گُڈّی ءَ وتی دنداناں ٹُکّر ٹُکّر مہ کن اِت۔ ورناہی ءِ زمانگ ءَ آئی ءَ آجوئی مہ دئے ءُ آئی ءِ حماقتاں چمّ مہ جن۔ کسانی ءَ آئی ءِ گردن ءَ جھل کن ءُ کسانی ءَ آئی ءِ کش ءُ گوراں بہ جن کہ مہ بیت کہ آ سرکش بہ بیت ءُ تئی نافرمان بہ بیت ءُ همے پیم ءَ تئی دل ءَ غم ءُ اندوہ مہ بیت۔ وتی چُک ءَ سزا بہ دے ءُ آئی ءَ کار ءَ بہ دار کہ آئی ءِ بے شرپیں رھبند تئی دیم ءَ رنج مہ بیت۔ سیراخ **13-30:1**

پہ چُکاں

وتی پت ءُ مات ءِ عزت ءَ بکن، دانکہ تئی زند هما زمین ءَ دراج بہ بیت کہ هاوند تئی هُدا ترا دنت۔
خروج 20:12
منی چُکّ، هُداوند ءِ سزا ءَ بے هیال مہ کن۔ ءُ آئی ءِ رهشونی ءَ چہ هلاس مہ بئے، پرچا کہ هُداوند
هرکس ءَ کہ آئی ءَ دوست دار اِیت رهشونی کنت۔ هما وڑا کہ پِت ءِ چُکّ اِنت کہ آئی ءَ چہ آئی ءَ
وشّی یے هست۔ امثال 3:11-12
سلیمان ءِ ضرب المثل۔ زانتکاریں چُک وتی پت ءَ وش کنت، بلے بے عقلیں چُک وتی مات ءِ غم ءَ
دنت۔ امثال ۱۰:۱
وتی پت ءِ گپاں گوشدار کہ ترا پیدا کتگ ءُ وتی مات ءِ پیر بوهگ ءَ بے هیال مہ کن۔ امثال 23:22
چُکّاں وتی مات ءُ پتانی هبر ءَ بہ منّ اِت، پرچا کہ اے راست اِنت۔ وتی پت ءُ مات ءِ عزت ءَ بکن؛ اے
اولی پرمان اِنت کہ وعدہ ءِ همراهی ءَ اِنت۔ تاکہ تئی وش ءُ سلامت بہ بیت ءُ تو زمین ءِ سرا دیراں
زندگ بہ بئے۔ افسیان 6:1-3 ءِ سرا نبشتہ اِنت
وتی دل ءَ وتی پت ءِ عزت ءَ بکن ءُ وتی مات ءِ غماں مہ شموش۔ یات بہ دار کہ تو چہ آهاں پیدا
بوتگ ئے۔ تو چوں آیاں هما کارانی بدل ءَ دات کن ئے کہ آیاں پہ تو کُتگ؟ سیراخ ۲۷:۷-۲۸

اے چُکاں وتی پت منی گپاں بہ گوش ءُ چہ ایشی ءَ پد هما کار ءَ بہ کن کہ تو وش ءُ سلامت بہ بئے۔ پرچا کہ هُداوند ءَ پِت ءَ چُکّانی سر ءَ عزت داتگ ءُ مات ءَ چُکّانی سر ءَ اقتدار داتگ۔ هرکس کہ وتی پت ءِ عزت ءَ کنت، وتی گناہانی کفارہ ءَ کنت، ءُ هرکس کہ وتی مات ءِ عزت ءَ کنت، آ چو گنج ءِ جم کنگ ءَ اِنت۔ هرکس کہ وتی پت ءِ عزت ءَ کنت، آئی ءَ وتی چُکّانی سرا وشّی یے رس اِیت۔ وهدے کہ آ وتی دعا ءَ کنت گڑا آ گوشدارگ بیت۔ کسے کہ وتی پت ءِ عزت ءَ کنت، آئی ءِ عمر دراج بیت۔ ءُ هما کہ هُداوند ءِ هبر ءَ منّ اِیت آ وتی مات ءِ هاترا دلجمی یے بیت۔ چہ هُداوند ءِ ترس ءَ وتی پت ءِ عزت ءَ کنت ءُ وتی مات ءُ پتانی هزمت ءَ کنت چو کہ وتی واجهانی هزمت ءَ کنت۔ وتی پت ءُ مات ءِ عزت ءَ بکن کہ چہ آهاں ترا برکت رسیت۔ پرچا کہ پِت ءِ برکت ءَ چُکّانی لوگ مهکم بنت۔ بلے مات ءِ لعنت چہ بُن هشتاں کشّ اِیت۔ وتی پت ءِ بے عزتی ءِ سرا شان مہ کن۔ پرچا کہ تئی پت ءِ بے شرپی تئی دیم ءَ هچ وڑیں شان ءُ شَرپے نہ اِنت۔ پرچا کہ مرد ءِ شان ءُ شُهاز چہ آئی ءِ پت ءِ شان ءُ شُهاز ءَ پیداک اِنت۔ بے عزتیں مات پہ چُکّاں ٹوک اِنت۔ منی چُک ، وتی پت ءِ عمر ءَ آئی ءِ کمک ءَ بکن ءُ آئی ءِ زندگ بوهگ ءِ وهد ءَ آئی ءَ غم مہ کن۔ اگاں آئی ءِ زانت ءُ زانشت هلاس بہ بیت، گڑا آئی ءِ سرا صبر ءُ اوپار بہ کن۔ ءُ وهدے کہ تو وتی سرجمیں توان ءَ ئے گڑا آئی ءَ بے هیال مہ کن۔ پرچا کہ تئی پت ءِ کمک شموشگ نہ بیت ءُ گناہانی بدل ءَ تئی دیمروئی ءِ هاترا گیش کنگ بیت۔ تئی زحمت ءِ روچ ءَ یات کنگ بیت۔ تئی گناہ هم پگهل بنت چو کہ وشیں گرمیں موسم ءِ یخ ءَ پگهل بنت۔ کسے کہ وتی پت ءَ یلہ دنت، آ چو گستاخی کنوک ءَ اِنت۔ هرکس کہ وتی مات ءَ زهر کنت آ لعنت اِنت: چہ هُدا ءَ۔ سیراخ 16-3:1

اگاں ما وتی چُکاں نظم ءُ ضبط بہ کنیں گڑا آ نوں گریوگ ءَ اَنت بلے آؤکیں وھد ءَ آ وش بنت۔ اگاں ما وتی چُکاں نظم ءُ ضبط مہ کنیں گڑا آ نوں وش بنت بلے آؤکیں وھد ءَ آ گریوگ ءَ اَنت۔

کودکان مئے ملک ئے باندات انت۔ بلے اگاں آ بے نظم ءُ ضبط ءَ پیر بہ بنت گڑا مئے ملک ءِ آیوکیں باندات چے بیت؟

بالغ ءِ درستیں ھرابیں عادت ھما اَنت کہ آ ھما وھد ءَ راست ءُ نظم ءُ ضبط نہ بوتگ اَنت کہ آ بس یک چُکے بوتگ۔ مارا ھما چُک دیم ءَ برگی اَنت کہ آ چہ خدا ءَ ترس اَنت، مھر کن اَنت ءُ آئی ءِ فرمانبرداری ءَ بہ کن اَنت۔

من زندگیں مٹی ئے ٹکرے زرت
ءُ نرم نرم ءَ روچ پہ روچ جوڑ کت
من پدا اتکاں وہدے سال گوست انت
اے یک مردے ات کہ من چار اِت
آئی ءَ انگت ھما اولی تاثر پوش اِتگ اَت
ءُ من آئی ءَ دگہ کدی بدل کُت نہ کناں